

1919. MÁRCZIUS 15.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LVIII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

5—6. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én.

* Előfizetési díj egy évre 24 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 20 K évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, 10 K kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lippótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

« A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltek. »

(Telefon: 37—22.)

Értesítés

az erdészeti főiskola hallgatói részére.

A selmeczbányai bányászati és erdészeti főiskola ideiglenesen Sopronba helyeztetett, ahol a pótlóvizsgálatok a jövő április hó elején, az előadások pedig április hó második felében fognak *előreláthatólag* megkezdetni. A folyó évi októberig egy nyári, azután egy téli s végül még egy nyári félév adatik elő. Az első és a második kurzusra csak katonahallgatók jelentkezhetnek. Aki pótlóvizsgálatokon vagy valamelyik kurzuson részt venni akar, ezt azonnal jelentse be (pontos válasz-czimmel) vagy a földmivelésügyi miniszterium erdészeti I/A. főosztályába (Budapest, V. ker., Zoltán-u. 16.), vagy az állami bányászati és erdészeti főiskola rektorának (Sopron, postafiók). *Földmivelésügyi miniszter.*

Földbirtokreform.

A földmivelő nép földhöz juttatásáról szóló 1919. évi XVIII. néptörvény megjelent. Azok a követelmények azonban, amelyeket az erdők védelme tekintetében hozzáfűztünk, csak részben teljesültek, félünk, hogy ezek is inkább csak a törvénytövegben, mint a gyakorlatban, holott az erdők épségben tartása valóban legalább is éppen annyira a nép legszélesebb rétegeinek érdeke, mint a tulajdonosoké.

Avagy nem a nép földjét fogja-e elárasztani hullámaival és kavicsbordalékával az áradat, ha a lekopasztott és okatlan legeltetéssel tönkretett hegyoldalokról a csapadék akadálytalanul lerohan, magával ragadva a termőtalajt is? Nem a nép fog-e hiányt szenvedni tüzelőfában, ha a legeltetés által keményre taposott talajon a fák növekvése megakad, a fiatal erdők elcsenevészednek? Nem az ipari munkásság fogja-e megszenvedni, ha faiparunk nyersanyagban hova-tovább mindinkább nagyobb hiányt fog szenvedni, mert hiányzanak a jól ápolt erdőgazdaságok?

Az idézett néptörvény ugyan kimondja, hogy az erdők és havasi legelők *általában* nem sajátíthatók ki, de ahol a nép érdeke kívánja, ott a nép szükségletének megfelelő nagyságu erdő- és havasi legelőterületek is kisajátíthatók, azzal a korlátozással, hogy ezek a területek egyénenként nem oszthatók fel, hanem csak községeknek, közbirtokosságoknak, birtokosok összességének, társulatának vagy szövetkezeteknek bocsáthatók közös birtokába, vagy állami kezelésbe vehetők s az állam részére is megtarthatók.

Arra nézve, hogy az új kisbirtokosok fejenként vagy birtokonként mekkora osztatlan illetőséget követelhetnek, hogy a kisajátítás egyszerismindenkorra történik-e avagy meg is ismétlődhetik, arra nézve a néptörvény szerzője nem tartotta szükségesnek intézkedni s ezzel kétségtelenül megrendítette a magántulajdonban lévő erdőbirtok jogbiztonságát is, mert senkisé nem tudhatja, hogy mekkora területet és hány izben igényelnek a szomszéd községek lakosai. A népnek ily módon alkalom adatott, hogy szinte korlátlan igényekkel lépjen fel; a birtokos pedig nem érezvén magát jogaiban biztosnak, a rendszeres, jó gazdálkodással járó befektetésektől idegenkedni fog s csak a legnyersebb üzemet fogja gyakorolni.

Másfelől a nép kezére jutó erdők rendszeres gazdaságára sem nyújt a néptörvény jelen szövege biztosítékot s ezen erdők állami kezelésbe vételét csak mint eshetőséget említi fel.

Oly hiányai ezek a törvénynek, amelyek feltétlen orvoslást igényelnek, ha el akarja a kormány kerülni, hogy a magyar erdőgazdaság, amelyet egy lelkes tisztikar félszázados megfeszített munkája bizonyos színvonalra emelt és az ország közgazdaságának jelentős tényezőjévé avatott, ismét visszasülyedjen a régi gondozatlan, csekély termelőképességű állapotába.

A legelő céljaira való kisajátítást a néptörvény egészen helyesen csak a nem feltétlen erdőtalajból engedi meg. A gyakorlat azonban, sajnos, azt mutatja, hogy a nép éppen legelő céljaira sokszor a legmeredekebb hegyoldalakat igényli, nem törődve azzal, hogy az faállományától megfosztva, néhány év alatt terméketlen kopárrá lesz. Nagyon kétséges tehát, vajjon a birtokreform során a szakértők talajminősítését respektálni fogják-e? Ily esetekben a nép vezetőinek és az erdők gondozóinak jóindulatu felvilágosító közbelépésére van szükség. A meglévő legelők jó karba helyezése, a takarmánytermelés emelése sok helyen egymagában segíthet a legelőhiányon s ha ilyen ennek daczára még fenforog, még nem okvetlenül erdőterületek kisajátításához kell nyulni, mert olcsó legelőbérletek vagy barcházás melletti legeltetés is megoldhatja a kérdést és emellett módot nyújt az erdő kimélésére is, mert nagyobb területek felváltott használatával, az állatállomány szabályozásával stb. az erdőpusztításnak elejét lehet venni.

Az erdőterületek üzeméhez *feltétlenül* szükséges mezőgazdasági területeket a törvény a *lehetőségig* mentesíteni kívánja a kisajátítástól. Amennyiben feltétlen szükségességről van szó, föltétlen mentességet is óhajtottunk volna erre nézve, valamint az erdei belzetekre is, amelyekről a törvényben szó sem esik.

Az előadottakból kivehetően a földbirtokreform nemcsak a mezőgazdaság, hanem az erdőgazdaság terén is mélyreható változásokat idézhet elő, amelyek, ha az erdő sérelmével járnak, végeredményben a nép érdekében sem állanak. Míg tehát egyfelől oda kell törekednünk, hogy a néptörvény említett hiányai pótolassanak s nevezetesen az erdők kisajátításának körülményei szabá-

lyoztassanak, a kisajátított erdők állami kezelésbe vétele biztosítottassék és a ki nem sajátított erdők belterjes és rendszeres üzemének feltételei s ezek között főként a jogbiztosság megadassék, addig másfelől kartársainknak minden alkalmat meg kell ragadni, hogy a maguk működési körében a népet és annak jelenlegi vezetőit az erdőnek népjóléti hatásairól, a klímára, a vízrajzi és közegészségügyi viszonyokra, a talajerő megóvására gyakorolt befolyásáról és közgazdasági hasznáról felvilágosítsák.

A nép faszükségletének nem ideig-óráig való, hanem *állandó* biztosítása, a sok munkáskezet foglalkoztató faiparunk nyersanyaggal való *állandó* ellátása, amelyet éppen a nagyobb magánerdőbirtokok teljesítenek, oly szembeszökően elsőrendű érdekei a népnek, hogy nem fog elzárkozhatni annak felismerésétől, hogy az erdők kiméletét, okszerű használatát és gondos ápolását mindenképpen biztosítani kell!

Megfigyeléseim az elgyertyánosodásról.

A hazai lombfaerdők tekintélyes részét az elgyertyánosodás veszélye fenyegeti.

A gyertyánnak nem kívánt mértékben való terjeszkedése a nemzeti vagyon fokozatos apadását vonja maga után, amit a lehetőség szerint meg kell gátolnunk és összes igyekezetünkkel oda kell hatnunk, hogy a nemesebb fanemek uralmát a gyertyánnal szemben biztosítsuk s az erdők értékét emeljük.

A borsodmegyei Bükk-hegységben eszközölt megfigyeléseim szerint, a fokozatos használatok egyedül nem elégségesek arra, hogy vágásainkat az elgyertyánosodástól megóvjuk, ha a gyériteseknél és a kitermelt anyagok kihozatalánál erre figyelemmel nem vagyunk.

Tapasztalati tény, hogy a vágatási korhoz közel álló szál-erdőkben bizonyos fiatalos alátelepedik, amely arra vár, hogy megfelelő világosságot nyerjen és ezáltal fejlődésnek indulhasson.

Ha a kellő világosságot idejében nem kapja meg, rendszerint a nemesebb fanem elpusztul.

Gyertyánosodásra hajló szálerdőkben gyertyáncseprentéseket mindenütt lelhetünk.

A megtelepedett gyertyáncsemetés a teljes záródású szálerdőkben is megtartja életképességét.

Ennek következtében oda kell törekednünk, hogy a nemesebb fánemek megtelepedését biztosítsuk, illetve elősegítsük még a főhasználati vágások beállítása előtt, hogy a gyertyánfiatalossal mintegy versenyre kelve, létét fentarthassa. Mert ellenkező esetben a gyertyánnak oly térelőnyt adunk, amit behozni csak elvértve sikerül.

Évéből felette kívánatos, hogy a vágatási korhoz közel álló erdők gyéritésénél ne csak a tulajdonképeni magas erdőre terjedjen ki figyelmünk, hanem nézzük a helyenként alátelepült nemesebb fiatalost is.

Ismerve annak igényeit, ne riadjunk vissza a záródásbontástól sem, ha ezt a cseprentés megkívánja.

Ha nemesebb alátelepület nincsen, igyekezzünk azt létre hozni azáltal, hogy az erdőboltozatán itt-ott rést ütve, némi világosságot bocsássunk az erdő belsejébe.

Jelöljük ki azokat a visszahagyott vén göcsös faegyedeket, amelyek az általa elnyomott egészséges fák érdekében úgy is eltávolítandók volnának. Ezzel a művelettel felette megkönnyítjük a jövő feladatát. Miután a főhasználati vágások beállításakor oly fiatalossal rendelkezünk, amely további felszabadításra vár. Tágíthatjuk azt a rést, amit a gyéritések alkalmával megkezdtünk s így nem kell tapogatóznunk, hogy a ritkítást mily fokban hajtsuk végre. Szóval végezzük el az előkészítő vágást, az utolsó gyéritések alkalmával, bár mérsékelt formában.

A kitermelt anyagnak kihozása az elgyertyánosodással oly szoros összefüggésben van, hogy az elkövetett mulasztások helyrehozhatatlan hibákat vonnak maguk után.

A fokozatos használattal kapcsolatosan az alátelepült fiatalokban kisebb-nagyobb károkat okozunk, részben a faegyedek döntése által, részben az anyagnak a tő mellett való készletezése, illetve kihozása folytán.

Megfigyeléseim szerint ezen károsításokkal szemben legérzékenyebben a bükk és legellentállóbban a gyertyán viselkedik.

A többi fanem sarjadzási képessége szerint reagál az elkerülhetetlen rongálásokra.

A fadöntés következtében előállott törést-zuzást a bükk is kiheveri, ha az anyag a termeléssel lehetőleg egyidejűleg óvatos kiközelítést nyer.

Az oly vágásokban, ahol az egyes választékok a kitermelés után huzamosabb ideig a tő mellett fekszenek, avagy a kihozási munkálatok nem történnek a kellő kimérettel, az alátelepült bükk-fiatalos legnagyobb része kivész.

Ezzel szemben a gyertyán kitünő sarjadzási képességénél fogva úgy a gyökfőből, mint a megsértett oldalgyökérszertől szerteszét növekszik, sőt még a sarangba rakott tűzifa is kihajt.

Az ily vágásokban a megtelepedett bükkös helyét a gyertyán foglalja el.

És ha még számba vesszük az anyag kiszállítása következtében előállott károsításokat, akkor ne csodálkozzunk, hogy a legjobb elegyarányban levő fiatalosokban az uralkodó fanemet a gyertyán fogja képezni, a vágás teljes kihasználása után.

A gyertyán folytonos terjeszkedése nemcsak a fiatalosokban, de még a rudas állományokban is észlelhető.

Míg a fiatalosokban a bükköt és tölgyet szorítja ki, a rudas erdőkben a kőris helyét foglalja el.

A Bükk-hegységben tenyésző kőris a mészköves és mészsziklás száraz oldalakon őshonos.

A fiatalosok egy jelentékeny részét jól záródott kőrisállomány képezi, melyben gyertyános az elnyomott mellékállomány.

Amikor ezen kőrisállomány a rudasodást eléri, nagy része száradásnak indul és lassanként elhal.

E folyamat okát egész határozottsággal megállapítani mind-éddig nem sikerült. A legnagyobb valószínűség szerint a folytonos vadragás is hozzájárul, de a tulajdonképeni okozója az lehet, hogy a mészsziklás, mészköves sovány talaj a rajta álló sűrű kőrisállományt megfelelőleg táplálni nem képes.

Amint a kőris pusztul, annak növeőterét az ott levő gyertyán foglalja el.

Minek következtében még az oly erdőrészt is, amely pár év

előtt tiszta kőrisesnek minősített, jelenleg gyertyános erdőnek mondható.

Végül még csak annyit óhajtok megjegyezni, hogy a gyertyán jelenléte mindaddig, míg a töltő fanemet képviseli, nem csak kívánatos, de szükséges is.

De amint terjeszkedése folytán ezt a határt átlépi, az erdők minőségére, különösen a hozadék mennyiségére felette hátrányos hatással bír.

Lippóczy Béla.

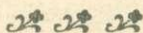
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

HIRDETMÉNY.

Az 1919. évben a tavaszi erdészeti államvizsga 1919. évi május hó 5-én és a rákövetkező napokon fog megtartatni.

Budapest, 1919. évi február hó 26-án.

Földmivelésügyi miniszter.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az Országos Erdészeti Egyesület állandó bizottsága ujában a következő fontosabb ügyeket tárgyalta: a földbirtokreformmal kapcsolatosan az egyesületnek a birtokrendezési tanácsban való képviseltetését kezdeményezte és *Eránosz* főerdőtanácsos előadása mellett azokkal a kiegészítő intézkedésekkel foglalkozott, amelyek erdőgazdasági vonatkozásban szükségesek lennének.

Foglalkozott továbbá a gazdasági kamarák ügyével, amely végleges megoldást azonban még nem nyert. Ebben a kérdésben *Bíró* Zoltán főerdőtanácsos vezette a tárgyalásokat a minisztérium illetékes osztályával.

A nyolc órai munkaidő behozataláról szóló törvénytervezetre nézve az egyesület *Medveczky* Ernő főerdőtanácsos előadmánya alapján kifejtette a kormány előtt, hogy a természeti viszonyok által rövid időre korlátozott egyes erdőgazdasági munkáknál

amilyen az usztatás, a csusztatás stb., a munkaidő ily korlátozása nem alkalmazható.

Papp Béla erdőtanácsos indítványára felterjesztést intézett a kormányhoz, hogy a tót (szlovák) és román vidékek autonómiájára vonatkozó törvényekben gondoskodják arról, hogy az erdészeti adminisztráció központosított maradjon, aminek az alföld és a faiparnak fával való ellátása és vizrajzi érdekekből igen nagy jelentősége van. A felterjesztést *Osztrólczy Miklós* alelnök vezetése alatt küldöttség nyújtotta át az érdekelt minisztereknek.

A vagyondézsma ügyében az O. M. G. E. meghívására közös értekezleten vett részt, amelyen *Tallián Béla* elnök, *Osztrólczy Miklós* alelnök, *Biró Zoltán* főerdőtanácsos és az egyesület titkára vett részt. Az ebben az ügyben a kormányhoz intézett felterjesztésben az erdők értékelésére nézve általában a legutóbbi 10 év átlagos faáraival, mint valószínű jövőbeli faárakkal számított hozadéki érték alkalmazását kérte. Jövedelmet nem nyújtó erdőkre nézve a vagyondézsmanak hosszabb idő alatti törlesztést, vagy a fizetés kitolását kérelmezte addig az időpontig, amikor az illető erdő okszerűtlen erdőpusztítás nélkül már jövedelmet nyújthat. Végül kérte, hogy a vagyondézsma természetben is le legyen róható, de csak úgy, ha ezáltal célszerűtlen birtokelaprózás nem áll elő, tehát úgy a visszamaradó, mint az átengedett terület gazdaságilag önálló marad, illetőleg utóbbi egy már meglévő állami birtokot célszerűen kiegészít.

A munkaügyi tanács vasut-, ut- és vízépítési szakosztályába az egyesület *Chabada Géza* és *Papp Béla* erdőtanácsosokat, a közlekedésügyibe *Martián Livius* min. tanácsost és *Winkler Miklós* főerdőtanácsost jelölte. A tanács anyaghivatalában *Biró Zoltán* főerdőtanácsos képviseli az erdészeti szempontokat. Egyben külön erdőgazdasági szakosztály létesítését is kérte a kereskedelemügyi kormánytól, melynek hivatása lenne az általános erdőgazdasági kérdések idevágó részével foglalkozni (budapesti tutajkikötő, Duna-Tisza-csatorna, völgyzárógátak, erőműtelepek az erdészet szolgálatába való kapcsolása stb.).

Ebbe a szakosztályba *Medveczky Ernő* és *Sándor Jenő* főerdőtanácsosokat jelölte.

Az állandó bizottság *Kaán Károly* hely. államtitkár elnöklete

alatt, a tagok élénk részvétele mellett rendszerint minden pénteken d. u. tartja üléseit, arra törekedve, hogy az egyesület működése ekként a rohanó eseményekkel lépést tarthasson.

A közalapítványi erdők igazgatása a vallás és közoktatásügyi minisztérium kettéosztása következtében a vallásügyi minisztérium hatáskörébe utaltatott.

Személyi hírek. Kinevezetett: *Gaul* Károly, a Technológiai Iparmúzeum igazgatója miniszteri tanácsossá.

A minisztertanács a vallásügyi miniszter előterjesztésére *Hinfner* György közalap. főerdőtanácsost miniszteri tanácsossá, *Velics* János főerdőtanácsosi címmel felruházott közalap. erdőtanácsost, valamint *Genersich* Sándor, *Ködolányi* Gyula, *Ryll* Viktor és *Ferenczfi* József közalap. erdőtanácsosokat főerdőtanácsosokká kinevezte.

A vallásügyi miniszter *Kubicza* István, *Klauszberger* Károly, *Zvarik* Egyed és *Majerszky* István közalap. főerdőmérnököket erdőtanácsosokká, *Náray* Lajos, *Skultéty* Győző, *Vajda* Gyula és *Schenkengel* László közalap. erdőmérnököket főerdőmérnökökké és *Bendik* János Gyula, *Szporni* Károly, *Pintér* Sándor és *Sándor* István közalap. s.-erdőmérnököket erdőmérnökökké kinevezte.

A minisztertanács a magyar földmívelésügyi miniszter előterjesztésére az állami erdőtisztek összesített közös rangsorozati létszámában

a) az erdőfelügyelőségi szolgálati ágazatnál: *Biró* János és *Doroszlai* Gábor főerdőtanácsosokat miniszteri tanácsosokká, *Kolosa* Béla, *Jausz* Sándor, *Napholtz* Jenő és *Eránosz* Antal János főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott erdőfelügyelőket, valamint *Kögl* Árpád, dr. *Hoffmann* Gyula, *Dezsényi* Jenő, *Czimra* József és *Pászthy* Ferencz erdőfelügyelőket főerdőtanácsosokká;

b) az állami kezelésbe vett községi stb. erdők szolgálati ágazatánál *Arató* Gyula miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott főerdőtanácsost, *Kiss* Ferencz, *Rappensberger* Andor, *Bodor* Gyula, *Fás* Gyula, *Ratkovszky* Károly, *Héjas* Kálmán, *Nagy* György és *Karvas* Emil főerdőtanácsosokat miniszteri tanácsosokká, *Csopey* Kornél, *Szántó* Mihály, *Kallivoda* Andor, *Almássy* István, *Páll* Miklós, *Hibbján* János, *Kiss* Ernő, *Gruber* Gyula főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott erdőtanácsosokat, *Gábor* Sándor, *Bodor* Gábor, *Petrás* Jakab, *Szuppek* József, *Seh* Jenő, *Donáth*

Sándor, *Incze* Manó, *Szakmáry* Ferencz, *Bossányi* István, *Timók* János, *Pöschl* Ferencz, *Tompa* Kálmán, *Kolossy* Imre, *Koralewsky* Géza és *Biloveszky* Béla erdőtanácsosokat főerdőtanácsosokká;

c) az erdőőri szakiskolák szolgálati ágazatánál: *Török* Sándor főerdőtanácsost miniszteri tanácsossá, *Teodorovits* Ferencz főerdőtanácsosi czimmal és jelleggel felruházott erdőtanácsost, valamint *Illés* Vidor erdőtanácsost főerdőtanácsosokká;

d) a magyarországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál: *Schmidt* Károly miniszteri tanácsosi czimmal és jelleggel felruházott főerdőtanácsost, *Bekény* Aladár, *Temesváry* Béla, *Szabó* József, *Nagy* Károly, *Kovács* Aladár, *Pájer* István, *Burdáts* János, *Martian* Livius és *Balogh* Ernő főerdőtanácsosokat, *Térfi* Béla miniszteri tanácsosi czimmal felruházott főerdőtanácsost és *Szokolóczy* József főerdőtanácsost miniszteri tanácsosokká, *Földes* Tamás, *Babós* József, *Draskovich* József, *Medveczky* Ernő, *de Pottere* Gerard, *Furherr* János és *Biró* Zoltán főerdőtanácsosi czimmal és jelleggel felruházott erdőtanácsosokat, valamint *Gréger* Géza, *Ivanich* Ferencz, *Bécsy* Dezső, *Koller* János, *Molnár* Imre, *Mike* Imre, *Terényi* Sándor, *Kriszta* Gyula, *Winkler* Miklós, *Gyarmathy* Mózes, *Takács* Miklós, *Buhescu* Terentius, *Konok* Tamás, *Barsy* Richárd, *Tomassek* Miklós, *Várjon* Géza, *Ambrus* Lajos, *Ondrus* Gyula, *Günther* József, *Aschner* Vilmos, *Scholtz* Gyula, *Bohuniczky* Endre, *Lófi* Jenő, *Békly* Albert, *Bészler* Kálmán, *Kolozs* József, *Chabada* Géza, *Oszterlamm* Ernő, *Schlosser* István, *Ressel* István és *Jancsó* Gyula erdőtanácsosokat, valamint *Beyer* Jenő erdőtanácsosi czimmal és jelleggel felruházott főerdőmérnököt főerdőtanácsosokká;

e) a horvát-szlavonországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál *Mariányi* János és *Ulreich* Gyula főerdőtanácsosokat miniszteri tanácsosokká, *Hantos* Ernő, *Lehoczky* György és *Nyitray* Ottó erdőtanácsosokat főerdőtanácsosokká;

f) az erdészeti kísérleti állomások szolgálati ágazatánál *Roth* Gyula erdőtanácsost főerdőtanácsossá nevezte ki; továbbá

a) az erdőfelügyelőségi szolgálati ágazatnál *Laukó* Sándor főerdőtanácsosnak a miniszteri tanácsosi címet és jelleget, *Goró* Ferencz erdőfelügyelőnek a főerdőtanácsosi címet és jelleget;

b) az állami kezelésbe vett községi stb. erdők szolgálati ágazatánál *Sümegh* Ignác, *Pék* József, *Somogy* Lajos és *Bodnár*

Richárd főerdőtanácsosoknak a miniszteri tanácsosi címet és jel-
leget, *Spettmann* János erdőtanácsosnak a főerdőtanácsosi címet
és jellegét; végül

c) az állami erdőtisztek egyesített létszámában *Dénes* Zoltán,
Katona István, *Szilágyi* Ernő és *Onczay* László erdőmérnököknek
a főerdőmérnöki címet és jellegét adományozta.

A magyar földművelésügyi miniszter az állami erdőtisztek
összesített közös rangsorozati létszámában kinevezte:

a) az erdőfelügyelőségi szolgálati ágazatnál: *Konczwald* Ferenc
erdőfelügyelői címmel és jelleggel felruházott alerdőfelügyelőt,
valamint *Lehrmann* Béla és *Földvály* Miksa alerdőfelügyelőket
erdőfelügyelőkké;

b) az állami kezelésbe vett községi stb. erdők szolgálati ágaza-
tánál: *Ács* Sándor, *Csanády* Attila, *Weszely* Alajos, *Hyna* Ottó,
Köllő Pál, *Schmidt* Ferencz és *Papp* Béla erdőtanácsosi címmel
és jelleggel felruházott főerdőmérnököket, valamint *Dávid* János,
Anderkó Ábel, *Garda* János, *Halász* József, *Dologh* Jenő, *Bodoni*
Miklós, *Krausz* Ernő, *Zankó* Emil, *Nyíry* Dénes, *Pribnow* Pál,
Popovits Ottó, *Halász* Géza, *Lator* István, *Vajda* Ákos, *Sipos*
Mihály, *Szvoboda* Mihály, *Tomka* Jenő, *Szabó* Kálmán, *Henrich*
Győző, *Kadácsi* Bálint, *Urszinyi* György, *Schwarz* Rezső, *Fejér*
Kálmán, *Körmendi* Károly, *Spielhaupter* György, *Botka* György
és *Gulyás* Jenő főerdőmérnököket erdőtanácsosokká;

c) az erdőőri szakiskolák szolgálati ágazatnál: *Szaltzer* Lajos
főerdőmérnököt erdőtanácsossá;

d) a magyarországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál: *Enyedy*
János, *Vollnhofer* Pál, *Fritz* Rezső, *Kostialik* János, *Lipcsey* László
és *Sándor* Jenő erdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott
főerdőmérnököket, valamint *Balaton* Antal, *Vaitzik* Emil, *Weisz*
Ferencz, *Paul* Péter, *Gura* Károly, *Szabó* Ignác, *Bögözi* Antal,
Hajdu Dezső, *Vaitzik* Ede, *Szelezky* János, *Erődsy* Bálint, *Huszár*
Kornél, *Pásztor* Sándor, *Hoffmann* Dezső, *Vály* Ferencz, *Guáry*
Kálmán, *Puskás* István, *Huszár* Pál, *Jeszenszky* Ferencz, *Papp*
István, *Hamernyik* Béla, *Clement* Károly, *Blatny* Tibor, *Fischer*
Károly, *Puchreiner* Henrik, *Lányi* Gyula, *Remenyik* Gusztáv, *Klimkó*
Gyula, *Lattyák* Sándor, *Ormós* Zsigmond, *Gasparez* Lajos, *Érsck*
Árpád, *Vermes* Győző, *Intzédy* Géza, *Kovács* Kálmán, *Hollós* Gyula,

Kelemen Béla, Daniek Géza, Katona László, Szecskey Dezső, Irinyi Aurél és Lux Árpád főerdőmérnököket erdőtanácsosokká; Zachár Mihály, Török Béla, Szepesi Arthur, Branszky László, Kis István, Zimay János és Brannich Kálmán erdőmérnököket főerdőmérnökökké;

e) a horvát-szlavonországi kincstári erdők szolgálati ágazatánál: *Barkóczai Ferencz és Suszter Rezső erdőtanácsosi czimmal és jelleggel felruházott főerdőmérnököket, valamint Hajdu Rezső, Boór Károly, Bogsch Árpád, Stromszky László, Jakab István, Zwickelsdorfer János, Urbanszky István, Hamar László, Láhner Károly, Hohoss János, Janussek István és Vassányi Mihály főerdőmérnököket erdőtanácsosokká; Ott Károly és Ambrózy Román erdőmérnököket főerdőmérnökökké;*

f) az állami erdőtisztek egyesített létszámában: *dr. Szigyártó József, Asbóth István, Horváth Miklós, Pokorny István, Geschwind Lipót, Pálffy Mihály, Comaniciu János, Molnár Antal, Dienes Béla, Pukács Endre, Krall János, Pasku Viktor, Imreh Ferencz, Rákosi István, Törzs Artur, Puskás Károly, Cseleji József, Salix Gyula, Radonics Vazul, Törzs István, Gohn Emil, Egly József, Bertsik Andor, Prunyi Albert, Pilz Alfréd, Glock Géza, Nagy László és Fridrik Árpád erdőmérnököket főerdőmérnökökké; dr. Zavicsa József alerdőfelügyelőt a VIII. fizetési osztályba alerdőfelügyelővé; Bartók Ernő főerdőmérnöki czimmal felruházott erdőmérnököt, valamint Papp Gusztáv, Schaáb Bálint és Puksa Endre erdőmérnököket főerdőmérnökökké; Barrois Andor alerdőfelügyelőt a VIII. fizetési osztályba alerdőfelügyelővé; Török János, Wény János, Rusznyák Győző, Héjj János István, Loványi Heribert, Moré László, Schalát Béla, Hager Gyula, Niederland Rezső, Kelle Arthur, Plotényi Jenő, Léber György, Velics Rezső, Mózs Ferencz, Fromm János, Szorkovszky Liber, Gaál Imre, Vojtás Árpád, Kelecsényi Mihály, Schwartz Béla, Kriska Samu, Petricsek István, Pap Sándor, Fröhlich György, Muck András, Papp László, Mankovich Rezső, Szabó Endre, Nechay Oszvald, Lippóczy Béla, Bársony József, Balás Emil, Neumann Jenő, Barna Endre, Hajdu Gyula, Szeőts Béla, Thegze László, Vagács Sándor, Zathureczky Nándor, Erdey János, Hauszmann Béla, Pap András, Szabó Lajos, Fáy Ede, Kozony József, Früstök István, Bernard József és Molcsányi Gábor erdőmérnököket főerdőmérnökökké; Craciun Baju, Botos Géza, Balás Dezső, Steyer Sándor,*

Faller József, Szilárd Tivadár, Nagy Imre, Csurilla Béla, Kovács István, Sallak János, Kasper Alfréd, Kalmár Elemér és Hénel Jenő segéderdőmérnököket erdőmérnökökké; *Vági István, Kovacsik Dezső, Horváth Sándor, Grillusz Arthur, Liha Valér, Fekete Lajos, Häuszler Zsigmond, Borka László, Mihalovics Sándor, Witting Ottó, Pauks Pál, Schorschler János, Teutsch Oszkár, Zsurilla Pál, Horváth Valter, Tóber Samu, Bíró Jenő, Illyés Károly, Kiss Zoltán, Schauer Gyula, Hofstädter Ottó, Richter György, Nagy Zoltán, Henter János, Wingert János, Holtz János, Bruder Gyula, Nagy Jenő, Bauer Sándor, Rochlitz Béla, Kiss László, Antalóczy János, Sébor János, Szokol András, Bencsik Mátyás, Maczkó Lajos, Szabó István, Zsombory Ignác, Szabó Mátyás, Toperczer Dezső, Nagy László, Zsemlye Imre, Varga Károly, Herczeg János, Fogarasi Béla, Ajtai Sándor, Jákói Endre, Sándor Béla, Szőke Győző, Vona István, Schlachta László, Brozsek Károly, Zsák Lajos, Bítai András, Székely Géza, Kovács Jenő, Bíró Endre, Brozsek Pál, Botos Sándor, Péter Ernő, Nagy József, Tárczy Pál, Scherg Károly és Cebe József* segéderdőmérnököket ideiglenes minőségű erdőmérnökökké.

A minisztertanács *Sugár Károly* főerdőtanácsos, orsz. vadászati felügyelőt miniszteri tanácsossá nevezte ki.

Czebeczauer József erdőmérnök nevét *Cebe* névre változtatta.

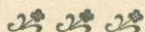
Halálozás. Viski *Lator István* főerdőmérnök, földbirtokos, Ugocsa vármegye gazdasági felügyelője és törvényhatósági bizottságának tagja, életének 59. évében, Nagyszöllősen, *Roszinszky János* főerdőtanácsos Liptószentmiklóson elhunyt. Elsőben az Országos Erdészeti Egyesület alapító, utóbbiban rendes tagját gyászolja. Béke hamvaikra!

A vadgesztenye levélszáradásának egyik oka. Az észak-amerikai Egyesült-Államokban a legnevezetesebb betegsége a vadgesztenyefáknak (*Aesculus hippocastanum* és *Ae. glabra*), amely már Európában is el van terjedve, a levélbarnulásnak egy neme, amely kiváltképpen veszedelmes a fiatal csemetékre, így pl. a faiskolákban. Felismerhető először arról, hogy fakószínű foltok jelennek meg a leveleken, amelyek később sötét vörösbarnára változnak úgy a levéllemezeken, mint a levélnyeleken; ezt követi a levelek időelőtti elhalása és lehullása. A betegség okát az ame-

rikai *Peck* 1885-ben állapította meg az elhalt leveleken, lévén az élőködő gombafaj *Laestadia aesculi* (Sphaeriaceae-családból), amelyet azonban *Stewart* mykologus a *Guignardia* génuszba tartozónak tekint. Először jelennek meg a levelek elhalt szöveteiben, apró fekete pontok alakjában a gombának pyknid-termőtestei (*Phyllosticta sphaeropsoides* E. et E.); később és nem gyakran a spermogoniumok (*Phyllosticta aesculicola* Sacc.), végre pedig a lehullott és áttelelt leveleken a tömlőspórás termőtestek. A tömlők-ből a spórák abban az időben szabadulnak ki, amikor a vadgesztenyefák új levelei tavaszkor kibontakoznak és ezek idézik elő az első fertőzést, amely körülbeül két héttel később válik felismerhetővé.

A betegség ellen való védekezés céljából alkalmasnak bizonyult a bordói lével és a mézskén-lével való permetezés, valamint a kénvirággal való porozás. A tapasztalatok szerint az utóbbi előnyösebb, mivel a vadgesztenyefák sűrű lombozata miatt a permeteg nem elegendőképen jut el a beljebb levő levelekre. S. K.

Adományok. A Wagner-Károly-alapítványra f. évi február hóban befolyt adományok: Faértékesítő Hivatal 1189 K 40 f., Breuer Ignác 10 K, Eránosz Antal János 10 K, Földmivelésügyi minisztérium I. A. foszt. tisztikara 169 K (ehhez hozzájárultak: Rochlitz Dezső 10 K, Doroszlai Gábor 10 K, Czillinger János 6 K, Almásy Andor 5 K, dr. Hammersberg Géza 5 K, Kálmán Béla 5 K, Ráduly János 10 K, Dezsényi Jenő 10 K, Selmessy Ferencz 4 K, Spettmann János 5 K, Krall János 5 K, Intzedy Géza 5 K, Máthis Gyula 5 K, Botos Sándor 5 K, Ajtai Sándor 5 K, Arató Gyula 10 K, Balogh Ernő 10 K, Héjas Kálmán 10 K, Kocziha János 5 K, Tichy Kálmán 10 K, Rappensberger Andor 10 K, Marsalkó Ferencz 5 K, Franciscy Vilmos 5 K, Fröhlich Brunó 4 K, Gruber Gyula 5 K).

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1919. évi február hóban.

A rövidítések magyarázata :

Az ákácza monografiája	= Am.	Hazánk házi faipara (Gaul Károly)	= H. F.
Alapítványi kamat	= ak.	Hirdetési díj az E. L.-ban	= hd.
Alapítványi tőketörlesztés	= att.	Hirdetési díj „Erdő“-ben	= Ehd.
Alapítványi tőkekiegészítés	= attkg.	Hirsch Istvánné, szül. Krafft Anna segélyalapítvány	= H. I. a.
Áltiszti segélyalap	= Asa.	Hozzájárulás	= Hj.
Átutó bevétel	= áb.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	= ik.
Báró Bánffy-D.-alapítvány	= BBA.	Kedvezményes lapdíj	= kld.
Bedő-Albert-alapítvány	= BAa.	Képzőalapítvány	= k. a.
Bükkközfa romlása síb.	= Btr.	Külföldi fanemék tenyésztése	= Kft.
Egyéb bevétel	= Egy.	Lakber.	= lb.
Erdői facsemeték nevelése	= Ecs.	Lapdíj (Erd. Lapok)	= ld.
Erdészeti Géptan	= Egt.	Legelő-erdők berendezése	= M. L.
Erdészeti Lapok egyes füzetei	= EL.	Magyar Erdészeti Oklevéltár	= EOT.
Erdészeti Növénytan II. rész	= Nvt. II.	Népszerű növénytan	= N. Nvt.
Erdészeti rendeletek tára	= Ert.	Nyugdíjalap	= Ny. a.
Erdészeti zsebnaptár	= Npt.	Perköltség	= Prk.
„Erdő“ című lap	= Eld.	Postaköltség	= pk.
Erdőr.	= Eö.	Rendkívüli bevétel	= rb.
Erdőrendezéstán (Bel.)	= Rz.	Rendszeres növénytan I. R.	= Rnt. I.
Erdőrendezéstán (Fekete)	= Rzf.	Szantner-Gyula-alap	= Sza.
Érzéket-királyné-alapítvány	= F. a.	Székesfehérvári ism. alap	= Sz. i. a.
Értékpapírok kamatai	= Ek.	Tagsági díj	= td.
A fenyőfélék fájának összehasonlító szövevtana	= Fösz.	Tangens-táblázatok	= Tt.
Fából készült csukor és alkohol	= Fcza.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	= TLa.
Fatömegtáblák	= Ftb.	Tölgy és Tenyésztése	= Töt.
I. Ferenc-József-alapítvány	= I. F. J. a.	Wagner-Károly-alapítvány	= WKa.
Goldmann Henrik alap.	= GHa.		

Adorján testvérek Eö. 18.—. Gr. Andrassy S. erdbiv. ld. 24.—. Ajtay Viktor td. 20.—. Ajtay Jenő td. 20.—. Alföldi gőzfűrészes és őrlőmalom r.-t. Hj. 250.—. Asztalos István ld. 24.—. Albrecht János td. 20.—. Arvay Ferenc td. 20.—, npt. 7.—. Bedő Béla lb. 1500.—. Bund Károly Mét. 10.—. Bustyáhozai erdőhiv. ld. 288.—. Bajcsi László Eö. 6.—, pk. 1.—. Balogh Dezső td. 20.—. Bachraty József td. 20.—. Böröndy Lajos pk. 50.—. Bodolay László td. 20.—, npt. 7.—. Breuer Ignác WKa. 10.—. Berwald Emil td. 20.—. Borovszky Pál npt. 7.—, ld. 12.—. Barkóczy András npt. 7.—, pk. 1.—. Gr. Berchtold urad. ld. 24.—. Benkő 3 npt. 24.—. Czillinger János lb. 450.—. Csáp Lajos Nytn. 4.—. Csermák Sándor td. 20.—. Csík Gyula npt. 1.30. Devecseri urad. ld. 24.—. Derecskei Sándor npt. 10.—, pk. —.50. Debreczeni g. akad. ld. 18.—. Dezsényi István td. 20.—. Dombóvári hgi ker. pénzt. ld. 24.—. Duchon Lajos npt. 7.—, pk. —.45. Érczheyi Géza lb. 312.50. Erdélyi Mihály td. 20.—. Ernyey Károly td. 10.—. Erganosz A. János npt. 7.—, WKa. 10.—. Engelberg Ferenc pk. —.50. Esztergomi főkápt. erdg. Eö. 12.—, npt. 47.—, pk. 1.—. „Erdő“ cz. lapra 1931.23. Fekete György dr. lb. 180.—. Földes Tibor td. 20.—. Fatalin Gyula Eö. 6.—, pk. —.67. Faértékesítő hiv. tisztikara WKa. 1189.40. Fortenbacher Károly ld. 24.—. Faértékesítő hiv. hd. 183.—. Földhitelezeték. 375.— és 5436.—, Hj. 5000.—. Friedmann József td. 20.—. Friedmanszky Mihály npt. 7.—, Eö. 6.—. Földmiv. min. I. A. f. o. WKa. 169.—. Fakereskedelmi r.-t. ld. 24.—. Fränkel Lajos npt. 10.—. Földmiv. min. hd. 100.—.

Földmiv. min. és faértékesítő tisztikara Mét. 374.—. Gaal Károly lb. 150.—. Gasparik Pál td. 20.—. Geller Zoltán npt. 14.—, pk. 1.67. Goldmann Fülöp td. 20.—. Hauser Margit lb. 200.—. Horváth Károly td. 4.—. Hajis Géza Nt. II. 12.—. Hungária bank r.-t. I. F. J. a. 16.72. Hauszmann Béla npt. 7.—. Hollós János npt. 10.—. Horváth Gyula npt. 7.—. Holtz János td. 36.—. Havas József td. 20.—, npt. 7.—. Intze Mária lb. 175.—. Ilosva község I. F. J. a. 7.23. Jenei Pál Eő. 6.—. Jankovich Rezső td. 20.—. Korcsmáros és társa lb. 225.—. Kollár Béla ld. 24.—. Kovács Kálmán npt. 7.—, pk. —50. Körmendi magpergető hd. 98.—. Keszthelyi gazd. akad. ld. 24.—. Kovordány Tamás td. 20.—. Kántor Gyula npt. 20.—, pk. 1.—. Kecskemét város kld. 10.—. Kiss István Eő. 6.—. Kovács László npt. 10.—. Klein Móricz Hj. 250.—. Központi faértékesítő r.-t. Hj. 250.—. Kismartoni hgi igazg. ld. 24.—. Kilián Frigyes npt. 8.—. Krausz Ernő td. 20.—. Kronberger-féle faipar r.-t. Hj. 1000.—. Lehoczky János lb. 60.—. Lugosi erdőig. hd. 124.50. Lovik Béla npt. 10.—. Lugosi erdőig. tisztikara Mét. 65.—. Lipkovics János Eő. 18.—. Lehoczky György td. 20.—. Lábos Elek ld. 24.—, npt. 10.—. Lange János ld. 24.—. Léber György npt. 21.—. Máramarosszigeti erdőig. ld. 480.—. Molnár István Eő. 6.—, pk. —67 és Eő. 6.—, npt. 10.—. Majerszky István Mét. 5.—. Majtényi István Mét. 6.—. Mohelniczky Rezső td. 4.—. Muzsnay Géza td. 20.—. Murányi Károly npt. 20.—, pk. 1.—. Műszaki r.-t. npt. 10.—. Márkis Viktor Eő. 6.—, pk. —67. Machay Szilveszter td. 20.—. Máv. ld. 5.40. Magyar repülőgépgyár ld. 24.—. Nozdroviczky Miklós td. 20.—. Nemes István Eő. 6.—. Ostadal Jenő Mét. 2.—. Orosz Antal td. 20.—. Pérsián Iván lb. 160.—. Paschek Kálmán td. 20.—. Pékh József Mét. 4.—. Puskás Jenő npt. 10.—, pk. —60. Pátria npt. 48.—. Petricsek István Eő. 6.—, pk. —60. Reitzer László dr. lb. 440.—. Rónai Antal td. 20.—. Ryll Viktor td. 20.—. Romándi Géza ld. 24.—. Schupler Károly Eő. 12.—, pk. —60. Özv. Székács Ferenczné lb. 517.50. Sütető Oszkár td. 20.—, npt. 7.—, pk. —50. Sárvári urad. ld. 24.—. Sperling Viktor td. 100.—. Sklenszky Ferencz td. 20.—. Scheily Kálmán Eő. 6.—, pk. —60. Schaar Manó npt. 10.—, Nyt. 4.—, Ám. 8.—. Schneider és Ringhoffer td. 24.—. Zalai Szabó Kálmán td. 20.—, npt. 7.—. Sebők József Hj. 500.—. Sándor Béla td. 20.—. Sommer Károly npt. 8.—. Salgótarjáni vasmű ld. 24.—. Sáskai hgi erdg. ld. 24.—. Salamon Endre ld. 32.—. Schanzer Ignác Hj. 2000.—. Sternberg Frigyes att. 400.—, ak. 20.—. Táltos könyvk. Eő. 12.—. Tavy Gusztáv lb. 400.—. Török Miklós td. 24.—. Ternáczky Tibor td. 20.—. Takács Miklós td. 20.—. Tirts Rezső és társai npt. 149.—. Tausig és Wippler npt. 10.—. Tamási hgi urad. ld. 24.—. Ujlaki Hirschler fia Hj. 200.—. Vázsonyi Henrik td. 24.—. Voloscsuk Jenő ld. 24.—, pk. 1.—. Vigh Gyula Hj. 250.—. Wilde Kálmán td. 20.—, npt. 7.—, pk. —50. Westphal László td. 20.—. Wasch Károly npt. 10.—, ld. 24.—. Dr. Weisz Rudolf npt. 10.—. Zier Árpád d. 20.—.

R

Az „Erdészeti Lapok“ 1919. évi V—VI. füzetének
HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Dijszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajtaival szedett hirdetés milliméterenkint 1 korona 20 fillér, álláskeresleti hirdetéseknel 25 fillér. Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajtaival szedett hirdetések másfélszeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Külön melléletek 25 gramm súlyig 150 koronáért, azontul 25 grammonként 50 koronával magasabb árért mellékeltetnek.

Mindennemű ERDÉSZETI MAGVAKAT ÉS FACSEMÉTÉKET
ajánl szavatolt elsőrendű minőségben

FARAGÓ BÉLA csász. és királyi
udvari szállító.

Magyar Magpergető gyára. (I. XII. 4.)

Erdészeti csemetetelepek ZALAEGERSZEG.
Árjegyzékkel, részletes árajánlattal szívesen szolgálók!

Magyar ipar és termelés

(2. XII. 4.)

STAINER GYULA
ZALAEGERSZEG

Már 56 év óta szállít ellismert megbízható minőségben
mindennemű:

Kül- és belföldi fenyő-, lomb- és gyümölcsmagvakat, tű- és lomblevelű facsemetéket, diszfenyőket, sorfákat, élősvényeket, gyümölcsvadonczokat és minden eszakmába vágó más magvakat.

Saját erdészeti csemetetelepek Zalaegerszegen!

A Kontinens legnagyobb és legjobb hírnévnek örvendő hasonnemű vállalata

Árjegyzék ingyen és bérmentve

Szigoru lelkiismeretes kiszolgálás

ERDEI FACSEMETE

== 1919. évi tavaszi szállításra. ==

200.000	drb	kétéves	luczfenyő,	magoncz,	<i>Picea excelsa</i>
2,000.000	"	hároméves	"	"	"
725.000	"	négyéves	"	"	"
5.0 0	"	ötéves	"	átiskolázott	"
110 000	"	hároméves	feketefenyő,	magoncz,	<i>Pinus austriaca</i>
360.000	"	négyéves	"	"	"
150.000	"	hároméves	kocsánytalan	tölgy,	<i>Quercus sessiliflora</i>
55.000	"	"	kocsányos	"	<i>pedunculata</i>
80.000	"	egyéves	kőrís,	magoncz,	<i>Fraxinus americana alba</i>
30.000	"	négyéves	"	"	"
10.000	"	kétéves	"	"	excelsior
15.000	"	hároméves	"	"	"
4.000	"	egyéves	gledicsia	"	<i>Gleditschia triacanthos</i>
360.000	"	"	ákác	"	<i>Robinia pseudoacacia</i>
30.000	"	"	nyárfa,	dugvány,	<i>Populus canadensis</i>
10.000	"	"	fűzfa,	"	<i>Salix viminalis</i>
1.000	"	hétéves	feketedió,	suháng,	<i>Juglans nigra</i>
1.000	"	kilenczéves	"	"	"

A csemeték minősége elsőrendű.

Árjegyzéket kívánatra küldi.

Junghans E. erdőgondnoksága,

Lankás (Lunkasprie), posta Bihardobrozd (Dobrest)

Bihar megye.

(3. III. 3.)

Kitűnően szakvizsgázott, kis családú, 47 éves erdősz, aki huzamosabb ideig bányatársulatnál szolgált, mindennemű erdei kitermelésben teljesen jártas, megfelelő állást keres, esetleg oly helyen, hol neje mint állami vagy róm. kath. felek. tanítónő működhetne. Ajánlatot e lap kiadóhivatalba kér 47. számú jeligére. (4. III. 3)

Erdészt keresünk körülbelül 1000 holdas erdőgazdaságunkba fakitermelési, erdőtelepítési gyakorlattal. Bizonyítványmásolatokat fizetési igényével kérjük nagyrécei uradalom, Nagyréce, Zala m. beküldeni. (5. III. 2)

Pályázati hirdetmény. A gróf Schönborn Buchheim-féle Munkács és szentmiklósi uradalom Munkács és Polena állomás-helylyel nyugdíjjogosultsággal egybekötött két erdőgondnoki állásra pályázatot hirdet.

Fizetés és egyéb járandóságok egyenlőek a hasonrangban lévő állami tisztviselők fizetéseivel.

Pályázhatnak okleveles erdőmérnökök megfelelő gyakorlattal. A pályázati kérvények az uradalmi igazgatósághoz, Munkácsra címezve, folyó év márczius hó 31-ig adandók be.

Munkács, 1919. február hó 12-én.

(6)

Uradalmi igazgatóság.

Gyermektelen, magasabb rangu házaspár kevés igénynyel nyári és őszi hónapokra teljes ellátást keres falun, vagy pusztán lakó, társaságot kedvelő birtokos, gazdatiszt, vagy erdésznél. Ajánlatok Boldizsár Andor Szeged, Szent-Miklós-utca 13. sz. küldendők. (7. III. 1)

Keresek Budapest, Balaton, Velencei-tó környékén vagy Duna mentén vételre vagy hosszabb bérletre jókárta levő uri lakot, kerttel és udvarral, vasuti vagy hajóállomás mellett, vagy attól nem nagy távolságra. Ajánlatok: Boldizsár Andor Szeged, Szent-Miklós-utca 13. sz. küldendők. (8. III. 1)

A Magyar Népköztársaság kormányának 1446/1919. M. E. számu rendelete, a 778/1919. M. E. számu rendelet 6. §-ának értelmezése tárgyában.

A Magyar Népköztársaság kormánya a tüzfáért, faszénért, gömbölyű épület- és műfáért, műhasábfáért és egyes fűrészelt faválasztékokért követelhető legmagasabb árak megállapításáról szóló 3368/1918. M. E. számu rendelet módosítása tárgyában kiadott 778/1919. M. E. számu (a Budapesti Közlönynek 1919. évi február hó 4. napján megjelent 29. számában kihirdetett) rendelet 6. §-ának értelmezése tárgyában a következőket jelenti ki:

A 778/1919. M. E. számú rendelet 6. §-ának az a rendelkezése, amely szerint az idézett rendelet hatálybalépte előtt tűzifa, faszén vagy bányafa szállítására vonatkozólag létrejött szerződések alapján vagy a faértékesítő hivatalnak ugyanilyen faanyagok szállítására vonatkozó kiutalásai alapján a vevő, illetőleg a vásárlásra jogosult az eladótól, illetőleg a szállításra kötelezettől a teljesítést csak a tényleges szállítás (átadás) időpontjában érvényben álló legmagasabb áron követelheti, egyebekben az illető szerződések érvényét nem érinti. Arra nézve, hogy a vevő azon az alapon, hogy az eladó a szerződésben kikötött vételár helyett az idézett 778/1919. M. E. számú rendelet értelmében magasabb vételárt követel, a szerződéstől elállhat-e vagy sem, az általános jogszabályok irányadók. Az idézett §-ban említett árakat azonban az eladó csak olyan tűzifáért, faszénért vagy bányafáért követelheti, amelynek tényleges szállítását (átadását) az idézett rendelet hatálybalépte alatt teljesíti.

Budapest, 1919. évi február hó 16-án.

(9)

Dr. Berinkey Dénes s. k.
miniszterelnök.

Erdőirtás – fadóntés – géppel!

**Az Erdő-, Mező- és Falugazdasági R.-T.
BUDAPEST, IV. Ker., Váci-utca 18. sz.**

Telefon 49-16.

Telefon 49-16.

Ajánlja svéd gyártmányu

„SECTOR“ fadóntőgépeit,

**melyek nagyon meggyorsítják a fakitermelést,
minden terepen és fanemnél beváltak és 2-3
ember által kezelhetők és hordozhatók. (10. III. 1.)**

Hirdetmény. A faértékesítő hivatal a fa- és faszénkészletekben az 1919. évi január hó 1-től 1919. évi márczius hó 31-ig beállott változásoknak az 1851/1917. M. E. számú rendelet alapján való bejelentésére szolgáló forgalmi „Jegyzék” nyomtatvá-

nyokból és az 1919. évi márczius hó 31-én még meglevő fa- és faszénkészletek részletes bejelentésére szükséges „Bejelentőlap” nyomtatványokból a „Pallas” irodalmi és nyomdai r.-t. útján a törvényhatósági joggal felruházott városok czimére, valamint a vármegyék alispánjai útján a járási főszolgabírák és a r. t. városok polgármesterei részére nagyobb készletet küldött oly czélból, hogy a szükséges nyomtatvány példányokat az azokért illetékesen jelentkezőknek díjtalanul bocsássák rendelkezésére.

A faértékesítő hivatal 1917. évi november hó 30-án 3889. szám alatt kiadott hirdetménye alapján mindazoknak, akiknek közforgalmu vasut- vagy hajóállomásra kiszállított tűzifakészletük van, ezeket a készleteket további rendelkezésig minden hó 1-én és 15-én a faértékesítő hivatalnál bejelenteni tartoznak.

Ez utóbbi bejelentéseket tehát az említett készletbejelentésektől függetlenül kell megtenni, még pedig tévedések elkerülése szempontjából legczélszerűbben nem a használatban lévő „Bejelentőlap” nyomtatványok felhasználásával, hanem közönséges levél alakjában.

A 3296/1918. M. E. számú rendelet 7. §-a értelmében a fakihhasználás engedélyezését a termelő az illetékes járási erdőgondnokságnál kérelmezi, illetve a fakihhasználási jog átruházását bejelenteni köteles és a 8. § értelmében a hatósági hozzájárulásra a termelt fakészletek bejelentésénél hivatkozni kell.

A hivatal felhívja a bejelentésre kötelezetteknek figyelmét arra, hogy ennek közlését a bejelentőlap megfelelő helyén feltétlenül eszközöljék, mert annak elmulasztása esetén vizsgálatnak és kellemetlenségeknek teszik ki magukat.

Azt tapasztalta továbbá a hivatal, hogy a készletbejelentések igen gyakran elkésve érkeznek be, egyesek pedig különféle ürügyek alatt a bejelentés eszközzésére időhaladékot kérnek.

A kötelező készletbejelentések és a bejelentések eszközzésének módját már mindenkinek lehetett alkalma megismerni, miért is azok ellen, akik április hó 25-ig fa- és faszénkészletüket be nem jelentik, a kihágási eljárást nyomban meg fogja indítani.

Budapest, 1919. évi márczius hó 12-én.

(11)

Faértékesítő hivatal.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and appears to be a formal document or letter.

**Az „Erdészeti Lapok“ 1919. évi V—VI. füzetének
tartalma :**

	Oldal
Értesítés az erdészeti főiskola hallgatói részére	37
Földbirtokreform	38
Megfigyeléseim az elgyertyánosodásról (<i>Lippóczy Béla</i>).....	40
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK. Hirdetmény a tavaszi erdészeti állam- vizsga tárgyában	43
KÜLÖNFÉLÉK. Az Országos Erdészeti Egyesület állandó bizottsága. — A közalapítványi erdők. — Személyi hírek. — Halálozás. — A vad- gesztenye levélszáradásának egyik oka (S. K.) — Adományok ...	43
Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál 1919. évi február hóban teljesített befizetések	51
HIRDETÉSEK	I—V

**"PÁTRIA" NYOMDAI
RÉSZV. TÁRS.
BUDAPEST**

▼